

ви свѣта, мислите ли, че той ще говори навредъ. Изпъдете този дяволъ отъ васъ, който е обсебилъ всинца ви. Дос-та вече 8,000 години слугуване и робство на него! Кажете на този дяволъ: „Вънъ! ще си вземешъ всичкитѣ си паргашуни и пари“! — Да излѣзе на двора, но вътре въ душата ви да не остане ни поменъ отъ него. Кажете му: „Ако ти не излѣзешъ, ние ще излѣземъ“. Много пъти дяволътъ не се съгласява да излѣзе, и ти започвашъ да правишъ договоръ съ него, да се помрявашъ. Не, свърши веднага съ него.

Зашо Христосъ е раздѣлъ този стихъ отъ прочетената глава, дали по случайно съпадение? „Колко е по-добъръ човѣкъ отъ овната“! То значи: колко е по-добро доброто отъ сѫботата! И азъ турямъ сѫботата като емблема на любовта. Ако правите добро въ сѫботенъ денъ, всички болѣсти, всички нещастия ще изчезнатъ отъ васъ. Това може да го знаете като нѣщо положително. Ако дѣтето ти се разболѣе, прѣглѣдай коя сѫбота не си направиъ добро. Поправи грѣшката си, търговията ще ти тръгне. Написалъ си нѣкоя книга, не ти върви продажбата ѝ, поправи грѣшката си, работата ще ти тръгне. Сѫботата ти бѣрка въ всичкитѣ работи, затова бѫди изправенъ къмъ нея, всичко ше ти бѫде добрѣ. Този въпросъ за мене е много ясенъ. Нѣкой ме пита: „Зашо да правимъ добро“? Безъ да правимъ добро, не може да направимъ крачка напрѣдъ, това е математическа аксиома. Ако тръгнешъ на пѫтъ безъ хлѣбъ, накѫдъ ще отидешъ? Направете опитъ, колко километра може да извѣрвите безъ хлѣбъ. Може да извѣрвите напр. 50—60, най-много 10' километра, но послѣ ще спрете. Слѣдователно, доброто е силата, храната, чрѣзъ която човѣшката душа може да се движи и еволюира въ този свѣтъ. Всѣко знание, всѣка мѫдростъ ще се обосновава върху плодоветѣ на тази добродѣтель. Затова трѣбва да правишъ добро, ако искашъ да заботагашъ и да се развиешъ въ най широкъ смисъль.

Всѣки денъ има свое предназначение. Но хората като не разбиратъ това, не отдаватъ истинския смисъль, които днитѣ иматъ въ човѣшкия животъ. Запримѣръ, въ първия денъ Богъ казалъ: „Да бѫде видѣлина и видѣль Богъ, че видѣлината е добро. И станало вечеръ, и станало утро — денъ първи. Това е недѣлния денъ, денътъ на